

L'avi Torrent

Isidre Torrent Expòsito és un home molt vinculat al poble de Quart que té part de la seva història i com diu el seu fill Pere, la gent gran és el millor arxiu del nostre passat. Va nèixer el 10 de desembre del 1902 a Sant Aniol de Finestres. Als quatre anys va anar a viure a Sant Martí de Llàmena on va anar a estudi fins l'edat de deu anys, moment en que va deixar l'escola i va anar a treballar a les Planes a una casa de pagès situada sota el Far. Al 1918 va venir aquí a Quart on es posà a treballar a la bòvila d'en Ginesta i des de llavors ha viscut sempre aquí

Quina va ser la primera feina al Carrilet?

El primer de juny de 1924 vaig començar a treballar de peó de via i obres de la brigada de La Creueta fins que al 1929 va morir el capatàs de la primera brigada. Aquesta brigada anava de Girona a Llambilles amb 8 km. de recorregut, i jo vaig ocupar el seu lloc.

Quant de temps va estar treballant en aquesta brigada?

Des del 29 al 49, que va ser quan va morir el cap de via i obres. Vaig fer unes oposicions que vaig guanyar i em vaig fer càrrec de tota la línia de Sant Feliu de Guixols a Girona de tot el personal, fins que l'any 1969 va desaparèixer el tren i em vaig jubilar perquè ja tenia 67 anys.

Quants trens passaven al dia?

A les sis del matí en baixava un de Sant Feliu cap a Girona. Llavors a les set i escaig en sortia un altre de Girona cap a Sant Feliu. A 2/4 de nou arribava un altre a Girona. Va durar una temporada que a 2/4 de 10 n'hi havia un que anava a Sant Feliu. A les 12 arribava un a Girona i a les 12 i 5 en sortia un altre cap a Sant Feliu. A les 3 aproximadament arribava un cap a Girona i a les 4 tornava a sortir. A les 5 arribava un altre a Girona i a les 6 en sortia un altre. I més tard van posar un tren que arribava a 2/4 de nou a Girona, i al cap de mitja hora tornava a sortir, que era el que sortia més tard.

Quan tardava el tren en fer el recorregut?

De Girona a Quart hi estava 10 minuts. Al principi de Girona a Sant Feliu hi anava amb una hora i mitja. Però, senyors, el material d'aquesta línia era de l'empresa Truc d'Alemanya i una altra part dels Altos Hornos de Bilbao i estaven assegurades per 25 anys. Però amb 75, eren 50 anys més que correvia i estava tot destrossat. La via estava acabada, les màquines estaven acabades i el material estava acabat, amb tot i això havia fet un bon servei. Per això al final el tren ja hi estava dues hores en fer el recorregut.

Com era el recorregut de la via?

La via era molt ben feta. En les pujades més fortes tenia un 2% de desnivell. Després les curves, sí, eren fortes. Sort que la via feia 75 d'amplada perquè una via ampla no hauria pogut passar. Tenia curves de 80 de rodó amb 7 cm. de peraltes.

Quina va ser la raó més important perquè plegués el tren?

— La raó més important va ser que es va estudiar la manera de fer un tren nou que anés de Sant Feliu a Olot, del qual encara tinc algun catàleg de com seria aquest tren. Però van venir uns senyors de França a fer un estudi i van dir que no seria rendible. I el tren es va anar acabant, acabant. Jo com que sabia pam per pam la via com estava, m'esperava dues coses. O que s'arreglés o que s'acabés. Jo veia el perill que hi havia perquè cada setmana es petava un carril i hi podrien haver morts, cosa que, per sort no va passar mai encara que va descarrillar alguna vegada.

A quina edat es va casar?

— Em vaig casar el dia 16 de juny de l'any 1923 amb un noia d'aquí el poble.

El jovent de la seva època es relacionava amb gent de fora del municipi?

— Sí, però no sortiem gaire. Teníem un local del que em vaig cuidar uns anys. Aquest local ara és una fàbrica d'embotits. Hi teníem una sala de ball i jo anava amb en Mas de Caldes i llogava un piano d'aquells manubris i el teníem tot l'hivern. Per cada festa fèiem un ball i ens juntàvem 25 o 30 noies i noies. Aquest local el llogàvem i ens costava 15 o 20 ptes. i el piano 50.

Vostè havia format part de la Comissió de Festes. En quins anys va ser això?

— Era l'any 23... cap al 30

Com era la festa del poble quan vostè era jove?

L'entrada era de franc; la festa la pagàvem els socis, no com ara, que es fa pagar entrada. Llogàvem un envelat i una orquestra: La Principal de la Bisbal. Llavors ens costava 600 ptes. l'orquestra i 600 ptes. l'envelat per dos dies i dos nits. En la Principal de la Bisbal hi tocava en Saló que també era el director i després va venir el seu noi perquè fa molt d'això. No parlo de tres o quatre dies eh? També alguna vegada havíem tingut els Montgrins.

Com va afectar la guerra civil a Quart?

— No, no... tothom va treballar i va anar a la feina, com ara. És un poble molt pacífic, no hi van haver trets ni res. Mira, l'any que es va fer la guerra, com sempre per Santa Margarida, vam tenir la festa perquè mai es va deixar de fer.

Com es va crear el Centre Republicà?

— Amb això no puc ser gaire esplèndid, perquè jo no he sigut mai de cap partit. Allà es va unir l'avi Ginesta amb en Francisco Goy i van formar un grup de gent. Van comprar una franja de terreny des de la carretera fins al rec d'en Pere Martí on hi van fer un edifici. Van tenir bastant èxit però es van equivocar perquè encara que no fossin polítics ni fossin res, si haguessin posat centre recreatiu no hagués passat res però al posar Centre Republicà quan va arribar la Revolució van venir els que no eren republicans i ho van sellar. Després ja no sé com va acabar perquè de política no n'he volgut saber mai res.

Què és fèia en aquest Centre?

— S'hi feien festes, balls de festa major... Era com un cafè on es jugava a la botifarra, encara que jo no hi anava gaire perquè estava molt ocupat amb la feina. Ara, el ball sí que m'ha agradat molt. Sobretot he sigut molt bon ballador de sardanes.

PREGUNTES A DOLL:

- Cinema o teatre? Totes dues coses.
- Ha rentat alguna vegada els plats? Sí, poques vegades.
- S'ha fet el llit alguna vegada? Sí quan era jove.
- Què va ser la guerra civil per a vostè? No la vaig conèixer.
- Llegeix algun diari? Actualment cap.
- Fa gaire que no ha anat a missa? Fa molt de temps que no hi vaig. Però la segueixo per la tele.
- Té alguna mania? Les he tingut totes i m'han marxat, no me'n queda cap.
- Ha tingut algun projecte que li hagués agradat fer? No, no; el que m'ha agradat sempre ho he fet.
- Un Papa? El d'ara.
- Un Rei? Per a mí tots ho han fet bé
- Un músic? En Saló.
- Un polític? Com que de política no hi entenc res....
- Una beguda? Aigua del pou.
- Un programa de televisió? Una mica de tot.
- Pena de mort? Ho desconec totalment.

